

Azi, startul Primului Tur Ciclist al României Democrate

Anul II Nr. 467

Exemplarul lei 400

Luni 23 Septembrie 1946

Din nou în Turul României

SPORTUL POPULAR

Redacția 4.07.48
Telefon: 11
Tipografia 4.84.48
Redacția și Adresa
Domnița Anastasia 6, București

București 22 Septembrie 1946. Nu mai când palmaresul victoriilor noastre sportive va fi greu și îndesat, norii uitării se vor putea asterna peste această zi, devenită memorabilă în istoria sportului românesc. În acestă zi o uriașă competiție, o mare realizare care se adaugă celorlalte mari înfăptuiri pe care orin, dorirea democrației le-a dăruit sportului nostru. Acest lucru face ca pentru toți tinerii noștri sportivi, toamna aceasta să fie primăvara ei, plină de nădejdi și îmbolduri la ei mai multă muncă.

Acest prim Tur al României Democrate este mare pentru noi din două cauze:

Întâi, pentru că este Turul Unității Românești. Itinerarul lui trece prin orașe și întinsele râuri, poartă năvălirea a revizionismului maghiar. Dar cicliștii noștri vor trece prin Oradea și Aradul dorite de groși, după ce hotărârile noastre au fost recunoscute solemn și definitiv prin hotărârile Conferinței de Pace. Drumul cicliștilor noștri va fi pavat cu flori, căci locuitorii Transilvaniei de miazănoapte, vor ști să vadă în marșul cicliștilor români și streini, un act solemn de constituire a granițelor noastre. Și acest act a fost făcut cu puțință de Organizația Sportului Popular sprijinită de guvernul democratic.

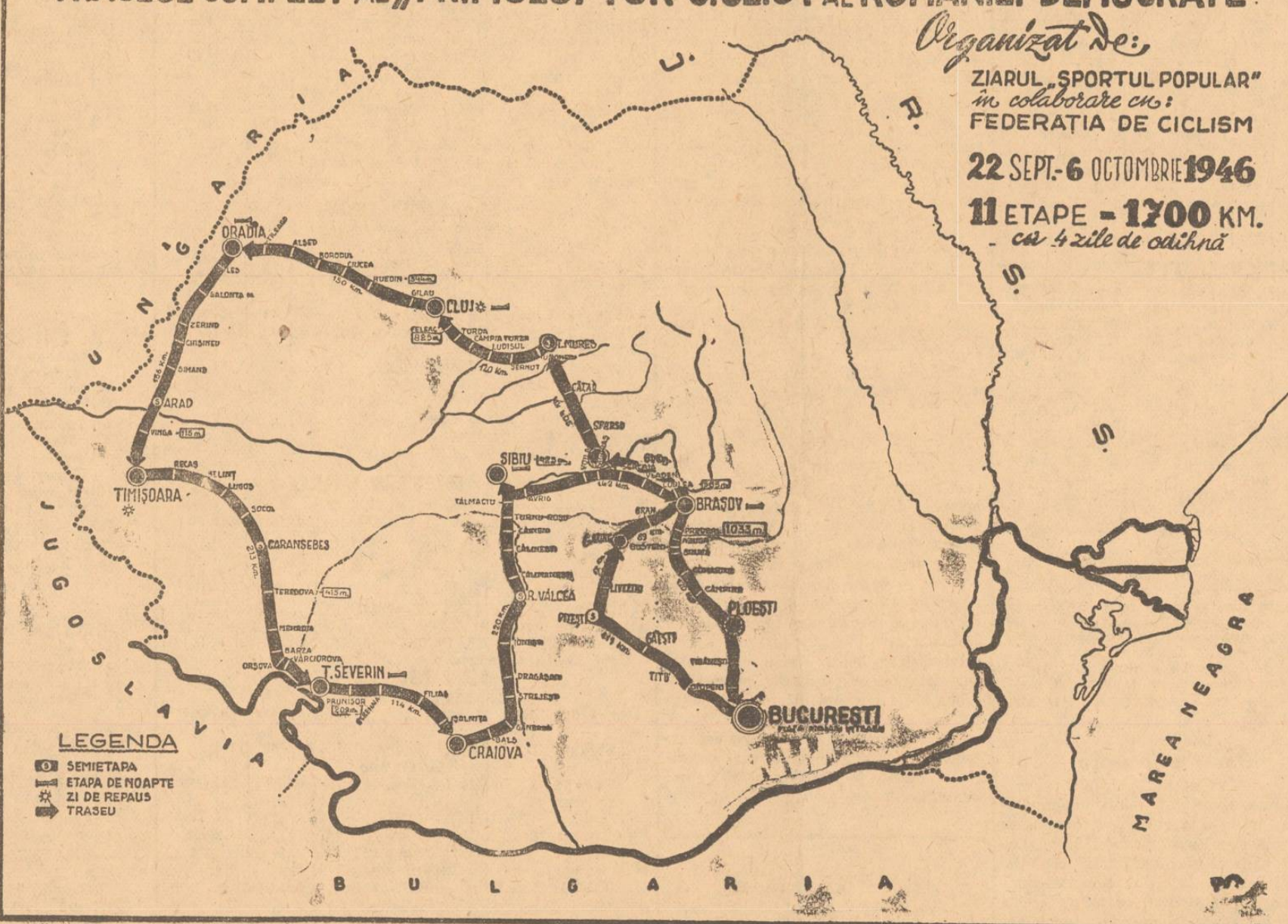
Apoi, pentru că este Turul Înfrățirii cu popoarele vecine și amice. Prezența cicliștilor francezi, jugoslavi și albanezi este mai mult decât o prezență sportivă, este un eveniment politic care dovedește că înfrățirea popoarelor nu e numai lozincă, ci realitate. Cine ar mai putea tăgădui astfel valoarea sportului în opera de consolidare a păcii eterne? Sportivii streini vor putea astfel să ducă în patriile lor vestea marilor prefaceri ce se petrec în țara noastră, și vor putea totodată să ne cunoască sub adevărata noastră înfățișare dincolo de minciunile și calomniile pe care le răspândeau cu privire la noi, dușmanii noștri de peste hotare.

De aceea este însemnat primul Tur Ciclist al României Democrate. De aceea este mare, de aceea ne e drag, de aceea am făcut totul ca să începem, de aceea vom face totul ca să se sfârșească cu bine.

Măine
ETAPA II-a
Câmpulung—Făgăraș
(150 Km.)
Plecarea din centrul orașului ora 8
ITINERARUL

CÂMPULUNG	0
Dragoslavele	22
Rucăr	27
Mocul	48
Brasov	55
Râmnic	68
Cristian	72
Brasov	82
Ghimbas	89
Codlea	96
Vlădeni	107
Perșani	123
Sercaia	131
Făgăraș	150

TRASEUL COMPLET AL „PRIMULUI TUR CICLIST AL ROMÂNIEI DEMOCRATE”

Organizat de:
ZIARUL „SPORTUL POPULAR”
în colaborare cu:
FEDERAȚIA DE CICLISM
22 SEPT.-6 OCTOMBRIE 1946
11 ETAPE - 1700 KM.
cu 4 zile de odihnă

ȘANSELE ECHIPELOR ROMANE în marea competiție Primul Tur Ciclist al României Democrate

Traian Chicomban este speranța României
Rol, - David - Sarrin - oamenii de temut ai Franței
Va reedita Prosinek performanțele din celelalte ediții?
Alia - Piro și Murthy vedetele Albaniei

EMIL ROL (Franța)

Înfrățit! Primul Tur Ciclist al României Democrate a devenit o realitate.

Astăzi de dimineață la orele 9, cea mai frumoasă competiție sportivă a anului își va începe desfășurarea. Din Piața Mihai Viteazul (Universitate) se va pleca în Primul Tur Ciclist al României Democrate. La startul grandioasei manifestări cicliste se vor afla cei mai buni alergători români. Două echipe naționale și individuale — cât și reprezentanți cel mai autorizați al sportului cu pedală din Franța, Jugoslavia și Albania.

Turul României care măsoară 1720 km. este o întrecere de mare fond, o cursă dură, în care tehnica, tactica, rezistența, duritatea, sunt elementele principale pentru un alergător ciclist.

Turul României se va disputa — după cum se știe — în 11 etape și 4 zile de odihnă. Cele 11 etape transformate

în 1720 km. cu un drum nu totdeauna bun, să recunoaștem — nu este totuși ușor de alergat. Și, aici vedem valoarea unui fondist. Repetăm, un excelent fondist trebuie mai întâi să înfruncească călătoriile expuse mai sus, și numai după aceea va putea rezista sau mai precis termina această mare competiție.

PRIMA ETAPEA BUCUREȘTI—PITEȘTI—CÂMPULUNG

Prima etapă a Turului se va desfășura pe ruta București—Pitești—Câmpulung, în total se va parcurge 163 km.

După 116 km. de pedalat la Pitești

se va face o semi-etapă de alimentare, de 2 ore în care caravana ciclistă se va odihni.

Prima parte a traseului acestei etape, este destul de bună. Astfel dela București la Pitești întreaga porțiune este asfaltată. Aici va începe — după toate calculele și desigur așa va fi — cum se spune în limbaj sportiv „studul”.

Dar prima etapă nu este punctul hotărâtor. Etapa care va hotărî soarta în clasament este Câmpulung—Făgăraș. Branul și va spune cuvântul. Deasemeni și Mateșorul are un cuvânt greu de spus.

(Continuare în pag. 3-a)

Am petrecut o dimineată însoțită între cicliștii oaspeți

PE UN TON SENTENTIOS, SECRETARUL DE REDACȚIE MI-A CERUT ÎNCA DE CU SEARA:

— ÎMI VEI ADUCE UN REPORTAJ-ANCHETA CU CICLIȘTII-OASPEȚI.

TREBUE SA MARTURISESC TĂCUTĂ O ÎNCANTARE, SA PETRECI O DIMINEATĂ ÎNTRE COPIL ALBANIEI, FRANȚIEI ȘI JUGOSLAVIEI NU ESTE CEVA CARE SA NU TE ÎNCANTE.

Dimineata, prima problemă pusă a fost asupra orei la care să merg la A. N. E. F.

Am optat pentru 8,30, nu dintr-o superstiție care ar fi legată de această oră, ci pentru că socotam că ar fi cea mai potrivită spre a nu-i trezi din somn.

Zis și făcut. La ora 8,30 când am ajuns la ANEF, am găsit atmosferă de uzină. Fiecare în compartimentul lor, albanezii, francezii și jugoslavii își puneau la punct bicicletele.

(Continuare în pag. 3-a)

Nous felicitons "Sportul Popular" d'avoir su triompher des difficultés et permettre sur pied de four cyclistes de la Roumanie democratique, première grande manifestation cycliste internationale, à laquelle les Français sont heureux de prendre part et s'efforceront d'être dignes de leur renommée.

A. Deschamps

Azi Prima etapă București—Câmpulung Muscel (163 km.)

Plecarea oficială: Piața Mihai Viteazul, ora 9;
Plecarea cronometrată: Podul Mogoșoaii ora 10

ITINERARUL

BUCUREȘTI (P. Mogoșoaii)	0
Chitila	10
Slobozia Moara	27
Titu	44
Măstăru	61
Găești	70
Bădulești	77
Călușeni	86
Clujna	95
Pitești	111
(Semi-etapă; se stă 2 ore)	
Pescani	126
Lăveșani	136
Schitu Golești	144
CÂMPULUNG	163

Înainte de plecarea echipei franceze spre România, cotidianul parizian „Sport” i-a dedicat un mare reportaj, publicat la loc de frunte și sub semnătura lui Pierre Maisonnas. Titlul reportajului nu este lipsit de humor: „Înainte de a pleca spre „Turul României” Pierre Gallien vorbește băieților săi despre trecătorii Transilvaniei și despre „mamăliga românească”.

Omagiu organizatorilor

Dela început, autorul relevă nesiguranta în care plutea plecarea echipei naționale F. S. G. T. și este o mândrie a ziarului nostru, fără umbrele modestiei, această plecare, căci lată o serie „Sports”.

„Dar plecarea aceasta s-a dovedit dificilă, căci înștiințările noastre publice, — scrise din timp de o cercetare perfect justificată de F. S. G. T. pentru asigurarea transportului aerian al echipei și materialului — au purtat pe conducătorii federali dela un organism la altul, pentru a lăsa totul să cadă bătă, 48 ore înainte de data prevăzută a plecării. Din fericire, organizatorii români au fost mult mai înțelecători și, datorită griji lor, a sosit un avion din România care ne va transporta compatrioții la București.

Se numără boboci...

Apoi, Pierre Gallien este rugat să facă singur catalogul semenilor săi, la fel:

„Emile Rol, din Nisa, în afară de trei frumoase victorii, s'a clasat al 5-lea în Monaco—Paris (Turul Franței redus) și rămâne câștigător moral al cursei Grand Prix de l'Armagnac disputat acum opt zile.

Continuare în pag. III-a

Un articol de PIERRE GALLIEN

pentru
cicliștii „Sportul Popular”

Nu sunt decât zece ani, decând venit în România ca un simplu echipier al reprezentativei franceze în Turul României, câștigăm această probă, pe care am socotit-o de atunci drept start al consacării mele.

Doar zece ani și cât de mult timp am impresia că a trecut. Mai ales din acea toamnă a anului 1939 când Hitler declanșă războiul care urma să cuprindă toată omenirea.

Povestea, deși nu lungă, a fost tristă, foarte tristă.

Am mers, din prima zi a războiului, pe front. Mi-am dat seama imediat de trădarea care se plămădea și-mi venea să plâng, să urlu că nu pot să împiedic. Starea aceasta de spirit era comună multora dintre tovarășii mei pe front. Armistițiul m'a găsit isărit (am regretat un timp că nu murisem) pentru că la două zile după încheierea lui s'a luat lagărul și trimis într'un lagăr din Prusia Orientală, unde am stat 2 ani. Două ani lungi și grei, nu din punct de vedere al condițiilor de viață care erau acelea pe care nemții le-au aplicat tuturor — ci lung, pentru că asistam neputincios la tragedia Patriei noastre, a Franței pe care o vedeam svârcolindu-se sub cismele trădătorilor și prusacilor.

După doi ani am evadat și am venit în Franța. Am găsit o Franță care aparent se resemna, dar care în străfundurile ei se pregătea pentru marea zi a eliberării. Și ziua mult așteptată a sosit, aducând cu ea zorii unei vieți noi și adevărate.

Nu o singură dată în lungul acestor 10 ani m'am gândit la România și la prietenii ce-i lăsasem aici. Dese ori, atunci când suferințele ajungeau la maximum, încheiam ochii și mă gândeam la România. Mă durea imens de mult stările pe care întâmplător le aveam despre țara d-voastră. Mă durea pentru că România trăia aceeași tragedie.

Odată lăchidată teroarea fascistă și pus capăt războiului, am dorit imens de mult să am prietelul de a face o vizită aici. Mi-am propus de multe ori, dar tot de atâtea ori m'am văzut alint să renunț și asta nu s'a datorat decât unor împrejurări strelne de mine.

Când însă a venit la F. S. G. T. invitația „Sportul Popular”, ca o echipă de cicliști francezi să la startul în Primul Tur Ciclist al României Democrate, am fost sigur că s'a ivit prilejul mult mai util, vedea România și prietenii dragi pe cari îi lăsasem cu 10 ani în urmă. Nu mică mi-a fost bucuria când d. Deschamps mi-a oferit să merg ca manager al tinerei noastre echipe.

Evident și mai mare ar fi fost această bucurie dacă odată venit în România cu prilejul unuia Tur ciclist, a-și fi luat și eu plecare. Dar...

Și acest dar care de atâtea ori ne modifică planurile și ne schimbă hotărârile este prezent și aici odată ce anii de război și treburi din Patrie m'au împiedicat să mă mai antrenez, nu mai aveam rost ca alergător.

Astfel că în calitate de manager, voi putea fi mult mai util. Cunoșcând drumurile din România și tehnica cicliștilor noștri și a celor jugoslavi le voi putea da „copililor” mei sfaturi utile și îi voi putea duce, sper, la victorie.

O victorie care mă va bucura tot atât de mult pe cât m'a bucurat aceea de acum 10 ani sau m'aș fi putut bucura una, astăzi.

Sunt fericit că odată ajuns pe plaiurile românești mi-am regăsit vechii prieten, am găsit la el aceleasi căldură în sentimente pe care le-am purtat și eu dealongul anilor. Evident, pe fizionomia fiecăruia se cunoaște că a trecut războiul, dar desigur că și pe Pierre Gallien l-au găsit mai bătrân... E trist, dar este procesul pe care în mod fatal îl suferim cu toții.

Nu numai oamenii însă mi-au răstet vestigiile războiului ci și frumusețea București. Râurile lui nevindecate încă stau măturile a infernului care s'a abătut și vin acum acuze pe cei cari în mod injust și-au lăsat țara într'un război care nu era al ei.

Dar, celace este îmbucurător, constituie faptul că de pretutindeni își vorbesc noua viață, că România merge cot la cot cu celelalte țări pe drumul democrației.

Sunt multe și lungi amintirile și una angajează pe alta. Dar pentru că spațiul oricărei gazete este redus am să mă opresc aici, nu însă ca mai înainte să mărturisesc emoția ce am încercat în momentul în care am luat cunoștință de criza de material în ghiralele cărora se abate ciclișmul românesc. Sper totuși ca într'un viitor apropiat și în măsura posibilităților noastre să-l vom în ajutor. Noi o dorim din suflet s'o putem face în modul cel mai eficient.

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!

10 ani!